

συζή μετά πολλῶν δύοιών της, ἀλλὰ ζών
κατά μόνας διάγον τὸν βίον. Η γάτα δὲν ἐπι-
χαίρει ἐπὶ τῇ νίκῃ ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε αἰσχύ-
νεται. Υποπίπτουσα εἰς σφάλμα καὶ ἀναγνω-
ρίζουσα αὐτὸ φοβεῖται μόνον τὴν τιμωρίαν.
Ἐάν δὲ ἔνεκα τούτου ἐπιπλήξωμεν αὐτὴν δει-
νῶς καὶ δείρωμεν, τινάσσει ὀπλῶς σπασμῷδῶς
τὸ δέρμα τῆς, μετέ τινας δὲ στιγμὰς ἐπανέρ-
χεται εἰς ἡμᾶς δλως ἀδιάφορος. Ἐν τούτοις
δὲν αἰσθάνεται ἑαυτὴν ὄλιγον κολακευομένην
ὅταν μετά τὰς πρώτας συλλήψεις τῶν ποντι-
κῶν, τοὺς δποίους φέρει ἐκάστοτε πρὸ ἡμῶν
πρὸς ἐπιδειξιν, ἐπαινέσωμεν αὐτὴν ἐγκαρδίως.
Ἐκτοτε ἔξακολουθεῖ νὰ ἔρχεται πάντοτε καὶ
ἐπιδεικνύη ὑπερηφάνως τὴν τέχνην της.

Η γάτα εἶναι ζών περιποιητικόν, ἡ ἀν θε-
λήσωμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν φράσιν τῶν κα-
τηγόρων της ἀρέσκεται νὰ κολακεύῃ τοὺς ἀγα-
πῶντας αὐτήν, ἰδίως ὅταν πρόκηται νὰ λάθη
παρ' αὐτῶν τροφήν. Εἰς τοιαύτην τινα περί-
στασιν ἴσταται ὄρθια ἐπὶ τῶν τεσσάρων ποδῶν
ἔχουσα τὴν ῥάχην ὄλιγον τι μόνον κεκαμμένην,
τὴν οὔραν καὶ τὰ ὤτα προτεταμένα
καὶ προστρίβει τὰς παρειὰς αὐτῆς καὶ τὰ πλά-
για τοῦ σώματος ἐπὶ τῶν παρειῶν ἡ τῶν
κνημῶν τοῦ κυρίου της, θωπεύει αὐτὸν παν-
τοιοτρόπως, ἀνέρχεται λίσιν πρωτ' ἐπὶ τῆς κλίνης
του καὶ ἔξαπλώνεται ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέ-
στερον αὐτοῦ μορμυρίζουσα καὶ προστριθομένη.
Υπάρχουσιν ὅμως καὶ γάται εἰς τὰς δποίας
δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν πολλὴν ἐμπιστούνην,
διότι καὶ δάκνουσι καὶ ἀμύσσουσι διὰ τῶν ὄνυ-
χων καὶ ὅταν οὐδόλως μαντεύομεν τοιοῦτον τι.
Συνήθως αἱ γάται δάκνουσι πρὸς ὑπεράσπισιν
αὐτῶν ὅταν καὶ ἡμεῖς ἀπατῶμεν αὐτὰς καὶ
τὰς βασανίζωμεν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι δὲν
πράττει τὸ αὐτὸ καὶ δ κύνων, ἀλλὰ τίς δύνα-
ται ν' ἀρνηθῇ ὅτι οὗτος εἰς τὴν περίστασιν
ταύτην εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον ἀγαθός; Καὶ πῶς
δυνάμεθα νὰ ὠνομάσωμεν τινα κιθδηλον διότι
ἔτυχε νὰ εἶναι βλακωδῶς ἀγαθός; Ἐκτὸς δὲ
τούτου οἱ κιθδηλοι γάται εἶναι σπανιώτατοι,
εἶναι ἔξαιρέσις ἀπαντώμεναι καὶ μεταξὺ τῶν κυ-
νῶν. Ο λαὸς τούλαχιστον μόνον κρυφοδάγ-
κατα σκυλιὰ γνωρίζει, γάτον δὲ οὐδένα.

Η τρυφερότης, ὁ ἐνθουσιασμός, τὸ ἔλεος, μᾶς
ἀποσπῶσι τόσα δάκρυα ὅσα ἡ ὄδύνη, καὶ κλαί-
ομεν συγνάκις, χωρὶς νὰ ἡμεθα λυπημένοι.

Πόσων ἡ ζωὴ δύοιαζει μὲ περικαλλές πλαί-
σιον περιβάλλον κενόν!

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

* * * Τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δη-
μοσιεύει στατιστικὴν τῆς ἐν Γαλλίᾳ παραγωγῆς
γάλακτος. Κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην κα-
ταναλίσκεται γάλακτην τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ καταστά-
σει ἑτησίως καθ' ὅλον τὸ κράτος ἀξίας ἐνὸς δισε-
κατομμυρίου, ἐκατὸν πεντήκοντα ἐπτὰ ἑκατομ-
μυρίων φράγκων, ἔχον βάρος 68 ἑκατομμυρίων
ἑκατολίτρων. Η παραγωγὴ αὕτη ὑπῆρξε τρι-
πλασία τῆς τοῦ οίνου κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος.
Γαλακτοφόροι ἀγελάδες ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσι
δεδηλωμέναι 5 ἑκατομμύρια.

* * * Κατασκευάζεται νῦν ἐν Νέα Υόρκη ὑπὸ^{*}
διασήμου τεχνίτου ὁ ἀνδριάς τοῦ αἰδεσιμωτά-
του Βέχερ, ὅστις διὰ τῶν εὐγλώττων αὐτοῦ δι-
δαχῶν σενετέλεσε τὰ μᾶλα εἰς τὴν ἀπελευθέρω-
σιν τῶν μαύρων ἐν τῇ Β. Αμερικῇ. Ο ἀνδριάς
εἶναι ὀρειχάλκινος καὶ ἔχει ὑψος πέντε μέτρων, αἱ
δὲ πρός κατασκευὴν αὐτοῦ διπάναι κατεβλήθη-
σαν διὰ κοινοῦ ἐράνου.

* * * Πρὸ τινος οἱ ἐπιβάται τοῦ ἀπὸ Λιθάου εἰς
Ρομένσκ τιδηροδρομικοῦ συρμοῦ μετὰ εὐλόγου
ἀνησυχίας ἡσθάνθησαν ὅτι αἴφνης καὶ ἐν μέσῃ
οδῷ ἡ μηχανὴ ἀνέκοψε τὸν δρόμον καὶ ἐστάθη.
Πάντες ἐσπευσαν πρὸς τὰς θυρίδας, τινὲς δὲ
κατῆλθον φύρδην μίγδην ὑποθέτοντες ὅτι συ-
νέθη δυστύχημα τι. Άλλ' ὅποιας ὑπῆρξεν ἡ ἐκ-
πληξίς αὐτῶν ὅταν εἶδον παλαίοντας λυσσω-
δῶς ἐκεὶ παρὰ τὴν καπνίζουσαν μηχανὴν τὸν
μηχανικὸν καὶ τὸν θερμαστήν! Ταχέως ἔμαθον
παρὰ τῶν ὁδηγῶν ὅτι καθ' ὅδὸν εἶχον οὗτοι ἐ-
ρίση ἔνεκα φιάλης οἰνοπνεύματος καὶ ἐπειδὴ ἐν
τῷ θαλαμίσκῳ τῆς μηχανῆς δὲν εἶχον εύρυχω-
ρίαν ὅπως δώσωσι πέρας εἰς τὴν ἔριδα διὰ πυγ-
μαχίας, διέκοψαν τὸν δρόμον καὶ κατῆλθον εἰς
ἀνοικτὸν πεδίον. Μετὰ κόπου πολλοῦ ἐσυμβίβα-
σαν τέλος τοὺς παλαίοντας οἱ ἄλλοι σιδηροδρο-
μικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἀνῆλθον οὗτοι πάλιν αἱ-
ματόφυρτοι εἰς τὴν ἀτμομηχανήν.

* * * Έν γερμανικῇ ἐφημερίδι ἀναγράφεται ὅτι
παρηγγέλθησαν ἡδη ἐν Σιλεσίᾳ τὰ περίφημα
τρίχαπτα ἀτινα θά κοσμήσωσι τὴν νυμφικὴν
ἐσθῆτα τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας κατὰ τοὺς γά-
μους αὐτῆς μετὰ τοῦ διαδόχου τοῦ ἐλληνικοῦ
θρόνου. Θά εἶναι ταῦτα πλακτύτατα, μετ' ἔξοχου
λεπτότητος ἔξειργασμένα καὶ ὅμοιαζοντα τὰ
ἐνετικὰ κατὰ τὸ σχῆμα. Πρὸς τούτοις παρηγ-
γέλθησαν καὶ βαρύτυπα μαντίλια φέροντα τὸ ὄ-
νομα καὶ τὸ οἰκογενειακὸν στέμμα τῆς νύμφης.

* * * Η ὑγιεινότερα πόλις τοῦ κόσμου φαίνεται ὅτι
εἶναι El Paso εἰς Τεξάς τῆς Αμερικῆς. Έκεῖ κατὰ
τὴν στατιστικὴν ἡ θητησιμότης εἶναι 7,63 ἐπὶ
1000, ἐν ᾧ εἰς ἄλλας μεγάλας πόλεις ἔχει ὡς

εξης : ἐν Λονδίνῳ 22,14 ἐπὶ 1000, ἐν Νέα Υόρκῃ 26,47, ἐν Παρισίοις 26,48, ἐν Δουβλίνῳ 35,94 καὶ ἐν Μαδρίτῃ 40,18.

* * * Εκτίθεται εἰς θέαν ἐν Νεαπόλει λεπτογραφίαν ἀριστοτέχνημα, ἔργον ὑπαλλήλου χαρτοποιείου. Εἶναι δὲ τοῦτο ἀπλοῦν φύλλον χάρτου, ἐφ' οὐ ὑπάρχει γεγραμμένη ἡ Θεία Κωμῳδία τοῦ Δάντε, ἡτοι 14,233 στίχοι ἀποτελούμενοι. ἐκ 400,000 γραμμάτων. Τὸ χειρόγραφον μόνον δι' ἴσχυροτάτου φακοῦ δύναται ν' ἀναγνωσθῆ.

* * * Νέα ἐφαρμογὴ τοῦ τηλεφώνου ἐγένετο ἐγχάτως ἐν ἀμερικανικῇ πόλει. Εἰς ἐκ τῶν μαρτύρων ποιητικῆς δίκης ἀσθενῶν ἐν τῷ νοσοκομεῖῳ δὲν ἡδύνατο νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον. Τότε ὁ πρόεδρος διέταξε νὰ ἀνοιχθῇ ἡ μεταξὺ τοῦ νοσοκομείου καὶ τοῦ δικαστηρίου τηλεφωνικὴ γραμμή, δι' ἣς διεβιβάσθη εἰς τὴν βρίθουσαν θεατῶν αἴθουσαν καὶ εἰς ἐπήκοον πάντων ἡ μαρτυρία τοῦ ἀσθενοῦντος.

* * * Εκθεσις γάτων ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν τῷ Κρυσταλλίνῳ Παλατίῳ τοῦ Λονδίνου. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην συνηγωνίσθησαν ἐπὶ καλλονῇ 524 γάτοι ποικίλων εἰδῶν. Μεταξὺ τούτων ἐθυμαράσθησαν οἱ μαργαριτόχροοι γάτοι τοῦ Σιάμ, οἵτινες ἐν Λονδίνῳ εἶναι σπανιώτατοι στοιχίζοντες 50 λίρας ἔκαστος. Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς τῶν γάτων ἦτο εἰς μαῦρος μεταξότριχος, ἔξοχως πλαστικοῦ σώματος, διὰ τὸν δόποιον ἐζήτει διεύτυχῆς κάτοχος οὔτε περισσότερον οὔτε ὄλιγότερον ἀπὸ δύο χιλιάδας λίρας!!

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

Νά ήμουνα νίδις κι' ἀγύπαντρος, πλούσιος κι' ἀντρειωμένος
Νέχα καὶ γλήγορ' ἄλογο καὶ ἐν ὅμορφῳ κορίτσι.
Τάλογο νάχη καὶ φτερὰ καὶ κόρη μαῦρα μάτια....

Πεζένω, δένω τάλογο σὲ λείμονιᾶς κλωνάρι,
Κρεμῶν καὶ τὸ τουφέκι μου 'σὲ μιὰ νεραντζοπούλα'
Φιλῶ τὴν κόρη μιὰ φορὰ 'ετά μάτια καὶ 'ετά φρύδια,
Καὶ μέσ' 'ετο τρίτο φίλημα ἐλύθη τάλογό μου.

— Σύρε κόρη μ' γιὰ τάλογο, σύρε καὶ νὰ γυρίσης!

— Λύκος νὰ φάῃ τάλογο, κι' ἀρρώστια τὸν ἀφέντη,
Τὰ χείλη ὁποῦ μὲ φίλησεν νὰ φάῃ τὸ μαῦρο φίδι!

ΗΛΙΟΣ

"Ἐπεστὶ ἡ θέρμη! — Σ τὸ κρεβάτι
Ἡσυχα ἡσυχα κοιμοῦμαι
Καὶ μέσ' σ τὸν ὑπνο μον θυμοῦμαι
Τὰ μέρη μον τάγαπημένα.
Ξέφυνω, θαρρῶ πᾶς πέφτει κατίτι
Σ τὸ πρόσωπο καὶ μον ζεσταίνει
Τὴν ὅψι μον τὴν κουρασμένη
Τὰ βλέφαρά μον τὰ κομμένα.

"Ηλιε! σὺ πρῶτος τὸ θυμήθης
Τὴν καλημέρα νὰ μον φέοης,
Σὺ πρῶτος ἥλθες, γιατὶ ξέρεις
Στὴν ξενιτειὰ πᾶς εἶμαι μόνος.
Μέσα 'σ τὴν κάμαρα μον ἔχύθης
Κ' ξενιούσα εὐθὺς ἄμα σὲ εἶδα
Στὰ στήθη μον ξωὴ κ' ἐλπίδα,
Κ' ἐσβύσθηκεν δι κύνος πόνος.

"Η δύναμί σου μον θυμίζει
Τῆς μάννας τὴν γλυκειὰ τὴν χάρι
Ποῦ νύχτα μέρα 'σ τὸ ποδάρι
Γιὰ τὸ παιδί της μαραγγιάζει.
Ζωὴ κ' ἐλπίδα μᾶς χαρίζει
Καὶ τῆς μαννούλας μας τὸ μάτι
Οταν 'σ τὸ πόνον τὸ κρεβάτι
Σκυμμένη μᾶς γλυκοκυττάζει.
Er Βερολίνῳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

· Η ἀνάμυνησις ἐδόθη εἰς ἡμᾶς ἵνα παρατείνη
διτι δι χρόνος βιαίως μᾶς ἀρπάζει.

*
· Η ζηλοτυπία πλασμένη ἐξ ἔρωτος καὶ μίσους περιέχει ἐν ταύτῳ δύο ἀντίθετα αἰσθήματα.

*
· Η εύτυχία ἀποφεύγει σχεδὸν πάντοτε ἐκεῖνον διτις τὴν ζητεῖ, καὶ ἔρχεται κάποτε ὡς ἀνέλπιστος ἐκπληξίς εἰς ἐκεῖνον διτις δὲν τὴν συλλογίζεται.

*
· Εἰνέ τις νέος ἐφ' ὅσον ἀγαπᾷ καὶ ἀγαπᾶται.

*
· Τὸ σνειρόν εἶναι ἀπειρόν· ἡ πραγματικότης ἐξει πάντοτε δρια.

*
· Τὸ νὰ ζῆ τις μετὰ τῶν ἵσων του σημαίνει διτι σέβεται ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους.

*
· Λατρεύω τὴν τυραννίαν ἐκείνου τὸν δόποιον ἀγαπῶ.